

UZASADNIENIE

Apelacja pozwanego jest bezzasadna i jako taka podlega oddaleniu.

W pierwszej kolejności wyjaśnienia wymaga, że niniejsza sprawa była rozpoznawana w postępowaniu uproszczonym. Zgodnie z art. 505⁹ § 1¹ k.p.c. w postępowaniu uproszczonym apelację można oprzeć tylko na zarzutach naruszenia prawa materialnego przez błędną jego wykładnię lub niewłaściwe zastosowanie lub naruszenia przepisów postępowania, jeżeli mogło ono mieć wpływ na wynik sprawy. Natomiast stosownie do art. 505¹³ § 2 k.p.c. jeżeli sąd drugiej instancji nie przeprowadził postępowania dowodowego, uzasadnienie wyroku powinno zawierać jedynie wyjaśnienie podstawy prawnej wyroku z przytoczeniem przepisów prawa.

Sąd Okręgowy podziela i przyjmuje za własne poczynione przez Sąd pierwszej instancji prawidłowe ustalenia faktyczne, których skarżący w apelacji w ogóle nie kwestionuje.

Skarżący podniósł zarzut naruszenia art. 227 k.p.c., gdyż nie uzyskał możliwości obrony swych praw na rozprawie. Zarzut ten trzeba uznać za całkowicie chybiony i postawiony w oderwaniu od treści przywołanego w apelacji przepisu prawa. Zgodnie z art. 227 k.p.c. przedmiotem dowodu są fakty mające dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie. Skarżący nie przywołał żadnego konkretnego zaniechania przeprowadzenia dowodu niezbędnego do wykazania faktu, który był sporny i istotny dla rozstrzygnięcia. Tymczasem skuteczne podniesienie omawianego zarzutu wymaga wskazania pominięcia określonego dowodu w wyniku wadliwej oceny, że nie jest on istotny dla rozstrzygnięcia sprawy (zob. np. wyroki Sądu Najwyższego: z 6 kwietnia 2011 r., I CSK 475/10; z 10 marca 2011 r., II UK 306/10, z 25 lutego 2009 r., II PK 176/08; wszystkie L.).

W apelacji skarżący zdaje się sugerować, że chciał w niniejszej sprawie coś udowodnić. W rzeczywistości ograniczył się do twierdzenia, że pożyczkę spłacił, choć nie ma na to dowodu. Na rozprawę pozwany nie przyszedł, ale był o terminie powiadomiony (potwierdzenie odbioru k. 52). Twierdzenia apelacji o rzekomych wnioskach skarżącego o zmianę terminu rozprawy są całkowicie gołosłowne. W aktach jest tylko pismo (k. 44-45), złożone w ramach reakcji na zawiadomienie o terminie rozprawy, z wnioskiem o odrzuceniu pozwu z uwagi na powagę rzeczy osądzonej. Na marginesie warto dodać, że stanowisko skarżącego co do znaczenia art. 505³³ k.p.c. jest oczywiście błędne. Umorzenie postępowania w wypadku braku podstaw do wydania nakazu zapłaty jest zrównane w skutkach z umorzeniem postępowania w następstwie cofnięcia pozwu. Powoduje ono upadek skutków, jakie ustawa wiąże z wytoczeniem powództwa, a nie skutkuje powstaniem powagi rzeczy osądzonej.

Podniesione w uzasadnieniu apelacji stanowisko o potrzebie zbadania bezstronności i niezależności sędziego jest abstrakcyjne. Nie odwołuje się do żadnej konkretnej obawy, która ujawniła się w niniejszej sprawie.

Z tych względów apelacja podlegała oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c.